

PACCARIELLÈ

Cóla Paccariéllè, fatiatóre rinómatè, è canusciutè pè tutta la zona pè na particolarità: Quannè va a caccia au poštè 'é cèrcà la sèlvaggina va a la cèrca dè nocè, mènnullè, fichè, uva, mèlè, pérè, prunè e chi chiù nè sa, chiù nè méttè. Cè štéssè na vóta ca turnannè a la casa 'n s'arrètirassè kè sacchèttè e tascapanè vacantè.

Quannè fosè, l'autajérè mè parè, Cóla zè rètèrattè a la casa kè na bèlla sòrprèsa. Addusèratè...

'A la partè 'e Mascionè štèa nu cuntarinè chè facèa l'uortè e curava purè nu sacchè 'e arburè da fruttè 'Štu povèr'ómè pérò ogni tantè vèréva che mò lè mancavè u laccetiéllè, mò lè spègatiéllè, mo la jéta, mo u piérè 'é 'nzalata, mò lè pèschè, mò le mèlè, insomma z'éva štancatè dè farzè frecà.

Tutta 'ssa sparètoria 'é grazia 'é Dijè accarèva sèmpè vèrzè miézèjuornè o vèrzè la séra appèna facèa scurè.

U povèrè crištianè zè lamèntava kè lè vicinè: Nnè mè spièghè chi mè vé' a frècà la rrobba, vištè ca štèngghè quascè tuttè lè juornè 'n campagna, ricèa issè.

Mò na séra truannèsè a parlà kè n'amichè suo', quissè lè ricèttè: Virè ca rént'a la campagna to' hajè vištè caccijà a nu ciértè Cóla Paccariéllè, quissè è unè ca pochè lè piacè la fatija e usa arrangiarzè pè campà.

'Štu cuntarinè dicèttè: ah chéssa c'è, vuléva ricè ca mè mancava sèmpè la robba e mò cè pènzè i', u faccè i' a vèré chè lè cumbinè! E da quillè mumèntè 'ncumènta ad appuštarrzè.

Nu juornè vèrèttè 'a luntanè a 'Štu Cóla chè cacciavè e, vèrzè miézèjuornè, fa finta dè turnarzènè a la massaria chè štèa 'a n'auta partè d'u tèrrètoriè, pérò a u poštè 'e irzènè a la massaria zè nè torna quattè quattè e zè va a 'nnasconnè rént'a nu campè dè grannèriniè, addò già avèa nnascuóstè u buèntè.

Quannè vèré a 'Štu Cola chè prima fa fintè dè scèglièrzè cacché ficura e doppè nu pochè vèré ca caccia na bušta e cè 'ncumènta a méttè lè ficura réntèrè. Doppè zè nè va cchiù réntèrè a la vigna e cogliè ddù rasp' 'é uva muscatèllè, chè putèanè fa miézèchilè l'unè.

A 'Štu povèrè cuntarinè lè ncumènzattè a saglì la štizza 'ncapè... e allora z'avvècina 'é cchiù da la partè 'é Cóla, sèmpè quattè quattè, c'è u buèntè 'ncuollè.

Cóla nèn cuntièntè, passa vicinè a lè mèlunè e zè frèca purè nu mèlunciéllè.

Quannè u cuntarinè èscè forè c'u bbuèntè 'mmanè e fa: Ah, t'haj' acchiappatè bruttè mariuolè, assassinè...tu sciè quillè chë mè fa sparì la robba, fruttè d'u surorè dè la vita mija!

T'haja spaccà la capè, assassinè! Arapè justè mò 'ssa bušta e 'ssu tascapanè!

Mò Còla ze vulèa dèfènnè ricènnè ca làrréntrè cè tènèa la mërèna, ma quillè, u cuntarinè, u avèa vištè chë mërèna c'éva missè rénr'a u tascapanè.

U acchiappatè e lè ricèttè: pajemè justè mò tutta la robba ca tè sciè pigliatè da quannè z'è apèrta la caccia finè a mò, sènnò tè spacchè la capè e 'ntè fa chiù vèrè a 'štè partè, ca la prossema vota tè faccè acchiappà da lè carbuniérè.

Ma nn'è funitè u fattè, addusèratè... Datèsè ca Còla tènèa sulè diécémila lirè 'ncuollè, u cuntarinè zè facèttè lassà l'orologgè, la fédè e na catenina d'ór' chë cè l'éva rialatè la mogliéra primè 'é spusarzè, cundicènnè ca " quannè è štaséra mè puortè chill'autè e quarantamila lirè e t'arrènnè la robba to'".

Quannè z'arrètèrattè a la casa Còla avèttè purè rà cuntè a la mogliéra chë z'accurgèttè ca nèn tènèa la fédè, ma sapèttè méttè la scusa: lè dicèttè ca z'éva rotta la motociclèta e l'avuta lassà 'mpégnè a u méccanèchë.

E accusì a la séra Còla avètta purtà lè soldè. Ma chë tuttè chéssa u viziè 'é arrubbà n' z'u luattè, ma avètta cagnà tèrrètoriè 'e caccia , pècchè a la via 'e Mascionè zè ru avèanè mparatè tuttè quantè e cummè u vèrévènnè, u sècutavènnè frischiannèlè appriéssè.